

मीठे बच्चे – यो पढाइ कमाइको स्रोत हो, यसद्वारा तिमी मनुष्यबाट देवता बनछौ, २१ जनमको लागि सच्चा कमाइ हुन्छ।”

परश्वर:- बाबाले जुन मीठा मीठा कुरा सुनाउनु हुन्छ, त्यसको धारणा कहिले हुन्छ?

उत्तर:- जब बुद्धिमा परमत वा मनमतको प्रभाव हुँदैन। जुन बच्चाहरू सुनेका कुरामा चलछन्, उनीहरूको बुद्धिमा धारणा हुन सक्दैन। ज्ञान सिवाय अरू कसैले केही सुनायो भने ऊ दुस्रमन जस्तै हो। झट्टो कुरा सुनाउनेहरू धेरै छन् त्यसैले नराम्रो नसुन, नराम्रो नहेर, मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि एक बाबाको श्रीमत्तमा नै चलनुछ।

गीत:- हाम्रो तीरथ नयाँ है :.....

ओम् शान्ति। यस गीतमा मानौं आफ्नै महिमा गरछुन्। वास्तवमा आफ्नो महिमा गरिँदैन। यी त सबै बुझ्नु पर्ने कुरा छन् जो मनुष्य धेरै समझदार थिए, अहिले बेसमझ बनेका छन्। अब परश्वर उठेछ, समझदार को थियो? यो कही पनि लेखिएको छैन। तिमी गुप्त छौ। कति आश्चर्यको कुरा छ। एक त बाबा भनिरहन्छन्- मद्वारा नै बच्चाहरूले मलाई जान्न सक्छौ। फेरि मद्वारा नै सबै थोक जानेका छौ। सृष्टिको आदि, मध्य, अनन्त्यको जुन खेल हो, त्यसलाई जानेका छन्। अरू कसैले पनि जान्दैन र एउटा मुख्य भूल गरेको छन् जो निराकार परमपिता परमात्मा शिवको सट्टामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। पहिलो नम्बर शास्त्र, जसलाई श्रीमत् भगवद् गीता भन्छन्, त्यही गलत भएको छ। त्यसैले सबै भन्दा पहिला त सिद्ध गर्न छु- भगवान एक हुन्छन्। फेरि सोध्नु छु- गीताको भगवान को हुन्छन्? हिनदूहरूको आदि सनातन देवी देवता धर्म हो। यदि नयाँ धर्म भन्ने हो भने ब्राह्मण धर्म नै भन्न सकिन्छ। पहिला चोटी हो ब्राह्मण फेरि देवता। सर्वोच्च हो ब्राह्मण धर्म। जो ब्राह्मणलाई ब्रह्माद्वारा परमपिता परमात्मा रचिरहन्छ, उनै ब्राह्मण फेरि देवता बनिरहन्छन्। मुख्य कुरा हो- भगवान सबैको बाबा हुन्छन्, नयाँ दुनियाँको रचयिता। अवश्य नयाँ दुनियाँ नै रचिरहन्छ नि। नयाँ दुनियाँमा नयाँ भारत हुन्छ। जनम पनि भारतमा लिनु भएको छ। यसलाई नै स्वर्ग बनाइरहनु भएको छ ब्रह्माद्वारा। तिमीलाई आफ्नो बनाएर फेरि पढाउनु हुन्छ, मनुष्यबाट देवता बनाउन। पहिला तिमी शूद्र वर्णका थियौ फेरि आयौ ब्राह्मण वर्णमा अनि फेरि देवी वर्णमा। पछि वृद्धि भइरहन्छ। एक धर्मबाट अनेक धर्म हुन्छन्। शाखाहरू पनि सबै धर्मका बनिरहन्छन्, हरेक धर्म निसकनछन्। तीन शाखाहरू हुन्छन्। यो हो मुख्य। हरेकबाट आ-आफ्ना शाखाहरू निसकनछन्। मुख्य हो फेद फेरि तीन शाखाहरू हुन् मुख्य। फेद हो आदि सनातन देवी देवता धर्मको। जो सबैले अहिले राजयोग सिकिरहेका छन्। देलवाडा मन्दिर धेरै राम्रो बनेको छ, त्यसमा सारा ज्ञान छ। बच्चाहरू यहाँ बसेका छन् कल्प पहिला पनि तिमीले राजयोगको तपस्या गरेको थियौ। जसरी क्राइस्टको यादगार क्रिश्चियन देशमा छ। त्यसैगरी तिमी बच्चाहरूले यहाँ तपस्या गरेको छौ त्यसैले तिम्रो पनि यादगार यहाँ छ। छ धेरै सहज। तर कसैले पनि जानेका छैनन्। सन्यासीहरूले त भनिदिन्छन् यो सबै हो कल्पना, जसरी जसले कल्पना गरछ। तिम्रो लागि पनि भन्छन्- यी चित्र आदि सबै कल्पनाबाट बनाएका हुन्। जबसम्म बाबालाई जानेका हुँदैनन्, कल्पना नै समझन्छन्। ज्ञानसागर त एक बाबा हुन्छन् नि। त्यसैले मुख्य हो बाबाको परिचय दिनु। उहाँ बाबाले स्वर्गको वरसा दिन्छन्, कल्प पहिला पनि दिनु भएको थियो। फेरि ८४ जनम लिनुपर्छ। हिनदूहरूको नै ८४ जनम हुन्छ। फेरि सगमयुगमा बाबा आएर राजधानीको स्थापना गरिरहन्छ। तिमी बच्चाहरूले बाबाद्वारा बुझेका छौ। जब राम्रोसँग बुझ्छौ, बुद्धिमा बस्छ अनि खुसी पनि हुन्छ।

यो पढाइ कमाइको ठूलो स्रोत हो। पढाइद्वारा नै मनुष्य बेरिसटर आदि बनिरहन्छन्। तर यो पढाइ मनुष्यबाट देवता बन्ने हो। पराप्ति कति ठूलो छ। यो जस्तो पराप्ति कसैले गराउन सक्दैन। गर्नथमा गाइएको छ- मनुष्यबाट देवता बनाउन समय लाग्दैन...। तर मनुष्यको बुद्धि चलदैन।

अवश्य तयो देवी देवता धरम परायः लोप भएको छ, तयसैले त लेख्छन् मनुष्यबाट देवता बने । देवताहरू सतययुगमा थिए । उनीहरूलाई अवश्य भगवानले संगममा रचेको हुनुपरछ । कसरी रचनुभयो ? यो जानेका छैनन् । गुरु नानकले पनि परमात्माको महिमा गाएका छन् । उनले जसतो महिमा कसैले गाएका छैनन् तयसैले गर्नथलाई यहाँ पढ्छन् । गुरु नानकको कलियुगमा अवतार हुन्छ । उनी हुन् धरम स्थापक । राजाई त पछि भएको हो । बाबाले त यो देवी देवता धरम स्थापना गर्नु भएको हो । वास्तवमा नयाँ दुनियाँ ब्राह्मणको नै भनिन्छ । चोटी ब्राह्मणहरूको भए पनि सुरु देवी देवताहरूबाट हुन्छ । तिमी ब्राह्मणहरू रचिएका हो । तिमीरो राजधानी हुँदैन । तिमीले आफ्नो लागि राजधानी स्थापना गरछौ । धेरै आश्चर्यको कुरा छ । मनुष्यले त केही जानेका छैनन् । सबै भन्दा पहिला आफूलाई थाहा भयो भने आफूद्वारा अरूलाई थाहा हुन्छ । तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ । बर्हमालाई पनि अहिले बाबाद्वारा थाहा हुन्छ । एकलाई बताएपछि बच्चाहरूले पनि बताउनु परछ । उहाँको तनद्वारा तिमी बच्चाहरूलाई समझाउनु हुन्छ । यी हुन् अनुभवका कुरा । शास्त्रबाट त केही पनि बुझ्न सकिँदैन । बाबा भननुहुन्छ— सारा कल्पमा एकै पटक म यसरी नै आएर समझाउँछु । र, अनेक धरमको विनाश, एक धरमको स्थापना गराउँछु । यो ५ हजार वर्षको खेल हो । तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामीले ८४ जनम लिएको हो । विष्णुको नाभीबाट बर्हमा निसकेको देख्नु । बर्हमा र विष्णु यी कसका बच्चा हुन् ? दुवै शिवका बच्चा ठहरिए । उहाँ रचियिता, उनीहरू हुन् रचना । यी कुरालाई कसैले बुझ्न सकिँदैन । बिलकुलै नयाँ कुरा हुन् । बाबा पनि भननुहुन्छ— यी नयाँ कुरा हुन् । कुनै शास्त्रहरूमा यी कुरा हुन सकिँदैनन् । ज्ञानको सागर बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ नै गीताको भगवान हुनुहुन्छ । भक्ति मार्गमा शिव जयन्ती पनि मनाउँछन् । सतययुगमा, तरेतामा मनाउँदैनन् । अवश्य संगममा नै आउनु हुन्छ । यो कुरा तिमीले बुझ्दै जान्छौ र समझाइरहन्छौ । जो समझाउनेवाला बाबाको महिमा छ, तयो बच्चाहरूको हुनुपरछ । तिमी पनि मास्टर ज्ञानको सागर बननु छ । परमेको सागर, सुखको सागर यहाँ बननु छ । कसैलाई दुःख दिनु छैन । धेरै मीठो बननु छ । तिमी जो नमीठो एकदम विष समान थियौ, अब तिमी निरविकार ब्राह्मण बनिरहेका छौ । ईश्वरको सन्तान बनिरहेका छौ । विकारीबाट निरविकारी देवता बनिरहेका छौ । आधाकल्प तिमी पतित बन्दा-बन्दै अहिले बिलकुलै जीरण अवस्था परापत् भएको छ । सड्को कपडालाई सट्का लगाउनाले फाटेर धुजा-धुजा हुन्छ । यहाँ पनि ज्ञानको सट्का लगायौ भने तयसत् हुन्छन् । कुनै कपडा यसतो मैला छन, जुन सफा गर्नमा धेरै समय लाग्छ । फेरि तयहाँ पनि हलका पद मिल्छ । बाबा धोबी हुनुहुन्छ । तिमी पनि साथमा सहयोगी हो । धोबी पनि नमबरवार हुन्छन् । यहाँ पनि नमबरवार छन् । धोबीले राम्ररी कपडा सफा गरेन भने भन्छन्— यो त मानौं हजाम हो । आजकल कपडा सफासँग धुन सिकेका छन् । पहिला त गाउँहरूमा धेरै मैला कपडा धुलाई हुन्थे । यो चालचलन पनि बाहिरबाट आएको हो । बाहिरकाले केही इज्जत दिनछन् । पैसा आदिको मदत गरछन् । जानेका छन्— यो धेरै ठूलो खानदानको हो । अहिले तल गिरेको हो । गिरेकाहरूमाथि दया लाग्छ नि । बाबा भननुहुन्छ— तिमीलाई कति धनवान बनाएको थिएँ । मायाले के हालत गराइदियो । तिमीले अहिले समझनछौ— हामी विजय मालाका थियौं, फेरि ८४ जनम लिएर के बनेका छौ । आश्चर्य छ नि । तिमीले समझाउन सक्छौ— हामी त स्वर्गवासी थियौं । दुनियाँ स्वर्ग थियो फेरि तल गिरदा गिरदै नरकवासी पनि बननुपरयो । अब बाबा भननुहुन्छ— पवितर बनेर स्वर्गवासी बन । मनमनाभव । शिव भगवानुवाच— म एकलाई याद गर । यादको यात्राबाट तिमीरो सबै पाप नष्ट भएर जान्छ । शास्त्रहरूमा लेखिएको छ— कृष्णले भगाए, पटरानी बनाउन । तिमीहरू सबैले पढिरहेका छौ, पटरानी बनिरहेका छौ । तर यी कुरालाई कसैले बुझ्न सकिँदैन । अहिले बाबा आएर बच्चाहरूलाई समझाउनु भएको छ । बाबा भननुहुन्छ— म कल्प कल्प तिमीलाई समझाउन आउँछु तयसैले पहिला भगवान एक हुनुहुन्छ, यो सिद्ध गरेर फेरि बताऊ गीताको भगवान को हुनुहुन्छ ? राजयोग कसले सिकाएको हो ? भगवानले नै बर्हमाद्वारा स्थापना गराउनु हुन्छ, विनाश अनि फेरि पालना गराउनु हुन्छ । यी जो ब्राह्मण छन् उनीहरू नै फेरि देवता बनछन् । यी कुरा पनि समझमा उनीहरूको आउँछ, जसले कल्प पहिला बुझेका थिए । सेकेनड बाइ सेकेनड अहिले समझ्ने भयो तयो समझनछन् । ड्रामामा तिमीले धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ । यो त बच्चाहरूले जानेका छन्— अहिले हाम्रो तयो अवस्था भएको छैन । समय लाग्छ । कस्मातीत अवस्था भएपछि फेरि सबै नमबरवनमा पास भएर जान्छन्, तब त लडाईं पनि लाग्छ । आपसमा खिटपिट चलिरहन्छ । तिमीलाई थाहा छ— जहाँ-तहाँ हेरेर

लडाईको तयारी गरिरहेका छन्। सबै तरफ तयारी गरिरहेका छन्। तिमीले जे-जति दिव्य दृष्टिद्वारा देखेका छौ, त्यो फेरि यी आँखाद्वारा देख्नु छ। विनाशको साक्षात्कार गरेका छौ फेरि त्यसतै आँखाले देख्छौ। स्थापनाको पनि साक्षात्कार गरेका छौ, फेरि प्राकृतिकलमा राजाई पनि देख्ने छौ। तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै खुसी हुनुपर्छ। यो त पुरानो तन हो। योगद्वारा आत्मा पवित्र बन्यो, फेरि यो पुरानो शरीर पनि छोड्नु छ। ८४ जनमको चक्र पूरा हुन्छ फेरि अवश्य सबैलाई नयाँ शरीर मिल्छ। यी पनि बुझ्ने धेरै सहज कुरा हुन्। बुझ्नु पनि सकिन्छ, कलियुगपछि सतयुग अवश्य हुन्छ। अनेक धर्मको विनाश अवश्य हुन्छ। फेरि आदि सनातन देवी देवता धर्मको स्थापनार्थ बाबालाई आउनु पर्छ। अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका छौ देवता बन्नको लागि। अरू कोही हुन सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ- हामी शिवबाबाको बनेका छौ, शिवबाबाले हामीलाई वरसा दिइरहनु भएको छ।

शिव जयन्तीको मतलब नै हामीलाई वरसा मिल्यो। शिवबाबा आउनु भयो, आएर के गर्नुभयो? इसलामी, बौद्धी आदिले त आएर आफ्नो धर्म स्थापना गरे। बाबाले आएर के गर्नुभयो? अवश्य स्वर्गको स्थापना गर्नुभयो। कसरी स्थापना गर्नुभयो? कसरी स्थापना हुन्छ? त्यो तिमीले अहिले जानेका छौ। फेरि सतयुगमा यी सबै कुरा भुल्छौ। यो पनि समझ्नु छौ- २१ जनमको वरसा अहिले हामीले लिन्छौ। यो ड्रामा निश्चित छ। त्यहाँ समझ्नु छौ, उहाँ पिता हुनुहुन्छ, यी बच्चा हुन्। बच्चाहरूलाई वरसा मिल्छ। तर त्यो प्रारम्भ अहिलेको हो। सच्चा कमाइ गरेर २१ जनमको लागि तिमीले वरसा अहिले पाइरहेका छौ। ८४ जनम त लिनु नै छ। सतोप्रधानबाट फेरि सतो रजो तमोमा आउँछौ। यो राम्रोसँग याद गर्नाले फेरि खुसीमा पनि रहन्छौ। समझ्नु त धेरै मेहनत लाग्छ। जब बुझ्नु तब उनीहरूलाई धेरै खुसी हुन्छ। जो बच्चाहरूले राम्रोसँग जानेका छन्, उनीहरूले फेरि धेरैलाई समझाइरहन्छन्। काँडालाई फूल बनाइरहन्छन्। यो हो बेहदको पढाइ। वरसा पनि बेहदको मिल्छ। फेरि यसमा त्याग पनि बेहदको छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै सारा दुनियाँको त्याग गर्नु छ किनकि तिमीलाई थाहा छ- यो पुरानो दुनियाँ खतम हुन्छ। अब नयाँ दुनियाँमा जानु छ त्यसैले बेहदको सन्यास गराउनु हुन्छ। सन्यासीहरूको हो हदको सन्यास र उनीहरूको हो हठयोग। यसमा हठको कुरै रहँदैन। यो त पढाइ हो। पाठशालामा पढ्नु छ, मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि। शिव भगवानुवाच, कृष्ण हुन सक्दैनन्। कृष्णले कहिल्यै नयाँ दुनियाँ बनाउन सक्दैनन्। उनलाई हेर्नली गड फादर भनिदैन। स्वर्गका राजकुमार हुन्। यी कति मीठा कुरा बुझ्ने र धारणा गर्नुपर्ने छन्। देवी लक्ष्मण पनि चाहिन्छ। कहिल्यै पनि सुने सुनाएका कुरामा लाग्नु हुँदैन। व्यासले लेखेको कुरामा लाग्दा-लाग्दै नराम्रो गति भयो नि। ज्ञान सिवाय अरू केही सुनाउँछन् भने समझ- यो हाम्रो दुस्मन हो। दुरगतिमा लिएर जान्छ। कहिल्यै पनि परमतमा लाग्नु हुँदैन। मनमत, परमतमा चल्थो त मर्यो। बाबा समझाइरहनुहुन्छ- झुटा कुरा बोल्नेहरू त धेरै छन्। तिमीले बाबाबाट मात्र सुन्नु छ। नराम्रो नसुन, नराम्रो नहेर.... बापदादा आउनु भएको छ नै मनुष्यबाट देवता बनाउन भने उहाँको श्रीमत्ता चल्यो। अच्छा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यहाँ बाबा समान सुखको सागर, प्रेमको सागर बन्दछ। सर्वगुण धारण गर्नु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन।

२) सुने सुनाएको कुरामा कहिल्यै विश्वास गर्नु हुँदैन। परमतमा चल्नु छैन। नराम्रो नसुन, नराम्रो नहेर....।

वरदान:- ब्राह्मण जीवनको नीति र रीति प्रमाण सदा चलने वर्यथ सः कल्प मुक्त भव

जुन ब्राह्मणले जीवनको नीति र रीति प्रमाण चल्दै सदा श्रीमत्ताको आज्ञालाई स्मृतिमा

राखछन् र सारा दिन शुद्ध प्रवृत्तिमा व्यस्त रहन्छन्, उनीहरूमाथि व्यर्थ संकल्प रूपा रावणले आक्रमण गर्न सक्दैन। बुद्धिको प्रवृत्ति हो शुद्ध संकल्प गर्नु, वाणीको प्रवृत्ति हो बाबाद्वारा जे सुन्यो, त्यो सुनाउनु र कर्मको प्रवृत्ति हो कर्मयोगी बनेर हरेक कर्म गर्नु। यसै प्रवृत्तिमा व्यस्त रहनेहरूले व्यर्थ संकल्पहरूबाट निवृत्ति प्राप्त गर्न सक्छन्।

सलोगन:- आफ्नो हर नयाँ संकल्पद्वारा नयाँ दुनियाँको नयाँ झलकको साक्षात्कार गराऊ।